

Sygn. akt III RC 355/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodniczący: SSR Ewa Brzeźniak

Protokolant: Marta Michniewicz

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2014 roku w Świdnicy na rozprawie, sprawy

z powództwa H. M.

przeciwko T. M.

o alimenty

I. oddała powództwo;

II. nie obciąża powódki kosztami zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki M. H. M. w pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Świdnicy w dniu 04 lipca 2012 roku domagała się zasądzenia od pozwanego T. M. na rzecz córki alimentów w kwocie po 1500 zł miesięcznie oraz na swoją rzecz w kwocie po 1500 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że małoletnia powódka M. M. (2) jest uczennicą III klasy Liceum Ogólnokształcącego w S., jej miesięczny koszt utrzymania wynosi 1577 zł. Od września córka będzie korzystała z korepetycji z matematyki, których miesięczny koszt wynosi 200 zł. H. M. odnośnie swojej sytuacji twierdziła, że do 1997 roku zatrudniona była w ZGM w S., po urodzeniu drugiego syna nie wróciła do pracy, gdyż pozwany uważał, że ma zająć się domem i dziećmi. Do 2009 roku pomagał pozwanemu w prowadzonej przez niego działalności gospodarczej w G., z której osiągał wysokie dochody. Od czerwca 2011 roku nie ma żadnych dochodów, utraciła prawo do zasiłku dla bezrobotnych, a jej obecny stan zdrowia nie pozwala na podjęcie pracy. W październiku 2011 roku podjęła studia w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w L., a roczne czesne wynosi 2600 zł. Stałe miesięczne wydatki związane z utrzymaniem mieszkania wynoszą 919,29 zł, a miesięczne koszty jej utrzymania to kwota 1649,65 zł.

W dniu 04 września 2012 roku powódka M. M. (2) osiągnęła pełnoletniość i pismem z dnia 26 września 2012 roku cofnęła powództwo, na co pozwany wyraził zgodę, w związku, z czym postępowanie umorzono.

Pozwany T. M. na rozprawie w dniu 25 listopada 2013 roku wniósł o oddalenie powództwa wniesionego przez H. M..

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2013 roku postępowanie w sprawie zostało zawieszono do czasu prawomocnego zakończenia sprawy o rozwód toczącej się przed Sądem Okręgowym w Świdnicy.

Po podjęciu postępowania powódka H. M. ograniczyła powództwo w ten sposób, że zadała zasądzenia na swoją rzecz alimentów w kwocie 1500zł miesięcznie do 19 kwietnia 2013 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka H. M. i pozwany T. M. zawarli związek małżeński w dniu 27 października 1990 roku. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 11 marca 2013 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt I C 1725/12 małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód z winy obu stron. Jednocześnie Sąd oddalił żądanie powódki o zasądzenie na jej rzecz alimentów.

Strony zamieszkiwały wówczas osobno, nie prowadziły wspólnego gospodarstwa domowego.

Do lutego 2013 roku pozwany prowadził działalność gospodarczą w zakresie liternictwa, z której w latach 2008 – 2012 osiągał dochód w wysokości około 30.000 rocznie. W lutym 2013 roku pozwany zawiesił prowadzenie działalności gospodarczej. W tym czasiełożył na utrzymanie każdego z synów po 1500 zł miesięcznie, a córce M. przekazywał po 500 zł tygodniowo oraz opłacał czesne za studia.

Powódka utrzymywała się z oszczędności, jakie strony zgromadziły w czasie wspólnego pożycia, a także pochodzących z polisy jej (około 4000 zł) oraz dzieci (po około 4000 zł), a ponadto poszukiwała pracy. Na własne utrzymanie przeznaczała około 1200 zł miesięcznie. Od października 2011 roku powódka rozpoczęła studia licencyjne na kierunku administracja, za które czesne wynosiło 600 zł miesięcznie.

Dowód :

- akta sprawy Sądu Okręgowego w Świdnicy o sygnaturze akt I C 1725/12.

- zeznania powódki H. M. – k. 218v-219v, 220v-221.

Do dnia 01 czerwca 2011 roku powódka pobierała zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 100 %. Po utracie prawa do zasiłku utrzymywała się ze wspólnych środków stron zgromadzonych na kontach w różnych bankach, w szczególności w Banku (...). Do wiosny 2011 roku strony zgromadziły około 450.000 zł oszczędności. W okresie od 31 sierpnia 2008 roku do 06 marca 2012 roku powódka wypłaciła ze wspólnego konta kwotę łącznie około 111.000 zł. W lipcu 2011 roku H. M. cofnęła pozwanemu upoważnienie dostępu do jednego z rachunków, na którym zgromadzona była 105 000 zł ze zgromadzonych wspólnie oszczędności. Środki te przeznaczyła na bieżące utrzymanie.

Do grudnia 2011 roku pozwany przekazywał H. M. kwotę 6000 – 8000 zł miesięcznie na utrzymanie jej oraz dzieci. W tym czasie pozwany ponownie zamieszkał z powódką i dziećmi na prośbę córki, po czym wyprowadził się w drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia.

Powódka w okresie od 06 grudnia 2011 roku do 06 marca 2012 roku zlikwidowała lokaty w Banku (...), wypłacając środki pieniężne w łącznej kwocie około 9.300 zł. W październiku 2012 roku powódka wypłaciła środki z tytułu polisy na życie w łącznej kwocie około 40 000 zł.

H. M. utrzymywała się z oszczędności do czerwca 2012 roku. Do tego też czasu ponosiła koszty związane z utrzymaniem mieszkania wynoszące około 919 zł miesięcznie.

W okresie objętym pozwem powódka nadal była osobą bezrobotną. Miesięczne koszty swojego utrzymania określała na kwotę 1200 zł.

Dowody:

- akta sprawy Sądu Okręgowego w Świdnicy o sygnaturze akt I C 1725/12;

- zaświadczenie lekarskie z dnia 25.06.2012r. – k. 9;

- zaświadczenie z PUP Filia w S. z dnia 15.06.2012r. – k. 12;

- umowa o świadczenie usług edukacyjnych – k. 13;
- przelewy z rachunków oraz przelewy pocztowe – k. 15-17;
- przelew z rachunku – k. 26;
- zaświadczenie Banku (...) z dnia 19.12.2013r. – k. 166;
- pismo (...) na (...) SA w (...) z dnia 12.12.2013r. – k. 167;
- wyciąg z konta bankowego o nr (...) za okres od 31.08.2008r. do 06.03.2012r. – k. 172-176;
- zeznania powódki H. M. – k. 218v-219v, 220v-221;
- zeznania pozwanego T. M. – k. 220-220v.

U powódki rozpoznano hyperprolaktynemię oraz zapalenie autoimmunologiczne tarczycy. W okresach: od 28 do 29 grudnia 2006 roku, od 11 do 15 maja 2009 roku i od 04 do 07 października 2011 roku H. M. przebywała w Klinice (...) we W.. W lipcu 2012 roku przeszła operację stawu kolanowego prawego.

Dowody:

- karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 18-21, 30;
- wyniki badań z rezonansu magnetycznego – k. 23;
- skierowanie do szpitala – k. 24;
- zeznania powódki H. M. – k. 218v-219v, 220v-221.

Pozwany od 10 lipca 1998 roku prowadzi działalność gospodarczą w G. zajmującej się liternictwem w kamieniu. W okresie produkcyjnym, tj. od maja do października dochód pozwanego wynosi 7000 zł miesięcznie. W okresie zimowym T. M. zawiesza działalność i utrzymuje się z oszczędności. W marcu 2012 roku pozwany ze wspólnych pieniędzy stron zakupił trzypokojowe mieszkanie położone w (...) w S.. Cena zakupu lokalu wynosiła 138 000 zł.

Pozwany pokrywa koszty utrzymania młodszego syna, który studiuje i mieszka we W.. Ponadto przekazuje córce co tydzień pieniądze w kwocie po 300 – 500 zł z przeznaczeniem na zakup żywności i częściowo na utrzymanie powódki. Pozwany pokrywa również wydatki związane z zakupem odzieży i obuwia dla dzieci oraz opłaca rachunki, które co miesiąc przywożą mu dzieci, (tj. za gaz, prąd i Internet).

W grudniu 2011 roku pozwany doznał urazu podudzia prawego, w związku z czym przez pięć dni przebywał na Oddziale (...) Urazowo – Ortopedycznej Szpitala (...) w Ś., gdzie przeszedł operację plastyki ścięgna A. prawego.

W okresie od 26 stycznia do 09 lutego 2012 roku pozwany przebywał na leczeniu w Szpitalu (...) z Oddziałem Sanatoryjnym w S..

Dowody:

- zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej – k. 11;
- szczegóły transakcji dot. wpłat na rzecz Uniwersytetu (...)w P. – k. 49-51;
- ewidencja przychodów uzyskanych przez pozwanego w 201 roku i do lipca 2012 roku – k. 52-79;
- karta zabiegowa , karta leczenia szpitalnego pozwanego – k. 80-83;

- akt notarialny umowy sprzedaży z dnia 06.03.2012r. nr (...) – k. 178-179;
- dyspozycja przelewu krajowego z dnia 06.03.2012r. kwoty 58727,69 zł – k. 180;
- zestawienie transakcji Bank (...) SA od 01.12.2011r. do 30.04.2013r. – k. 183;
- historia operacji dla rachunku bankowego pozwanego nr (...) G. (...) bank SA – k. 184-191;
- szczegóły transakcji Banku (...) (...) za okres 2012 – 2014 , wyciąg nr (...) Bank SA – k. 193-217;
- zeznania pozwanego T. M. – k. 220-220v.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Podstawę żądania pozwu stanowi przepis art. 27 k.r i o. , zgodnie z którym małżonkowie zobowiązani są, każdy według swych sił oraz możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczyniać się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Powyższy przepis stanowi podstawę prawną do dochodzenia przez jednego z małżonków od drugiego małżonka środków na utrzymanie rodziny, w tym środków na pokrycie kosztów utrzymania ich wspólnego mieszkania. Przepisy Tytułu I Działu II kodeksu rodzinnego i opiekuńczego dotyczące praw i obowiązków małżonków nie zawierają innych szczegółowych przepisów regulujących zasady pokrywania przez małżonków kosztów utrzymania domu i rodziny, przy czym zgodnie z utrwalonym orzecznictwem i przyjętą praktyką, do obowiązku tego stosuje się odpowiednio przepisy Tytułu II Działu III k.r. i o. dotyczące obowiązku alimentacyjnego pomiędzy krewnymi. Przy rozpoznawaniu roszczenia opartego na wskazanym wyżej przepisie Sąd stosuje też odpowiednio szczególne przepisy kodeksu postępowania cywilnego dotyczące rozpoznawania roszczeń alimentacyjnych. Obowiązujące przepisy kodeksu rodzinnego i opiekuńczego i utrwalone orzecznictwo nie wykluczają dochodzenia roszczenia o alimenty łącznie z roszczeniami opartymi na art. 27 k.r.i o. dotyczącymi partycypacji małżonka w kosztach utrzymania mieszkania. Wskazane wyżej żądanie pozwu Sąd uznał za nieuzasadnione co do zasady i nie podzielił w tym zakresie stanowiska przedstawionego przez powódkę

W odniesieniu do świadczeń z art. 27 kro, a więc dokonywanych na rzecz własnej rodziny, obowiązuje zasada równej stopy życiowej. Małżonkowie powinni zatem żyć na takim samym poziomie, wzajemnej pomocy oraz współdziałania dla dobra rodziny. A obowiązek ten nie ustaje w razie rozłąki małżonków lub ich separacji faktycznej. Przy czym istotnym jest, że obowiązek ten obciąża małżonków stosownie do ich możliwości w zakresie świadczenia pracy własnej na rzecz rodziny i posiadanych środków finansowych. Obowiązek ten dotyczy całej rodziny w jej aktualnym kształcie.

W ocenie Sądu powódka w okresie objętym pozwem w żaden sposób nie przyczyniała się do zaspokojenia potrzeb rodziny. Mimo iż nie pomagała pozwanemu w prowadzonej przez niego działalności gospodarczej nie podejmowała zatrudnienia po utracie pracy w Urzędzie Miejskim w S.. Powódka do grudnia 2011 roku pozostawała na wyłącznym utrzymaniu pozwanego. W tym czasie niewątpliwie Urzędy Pracy, pomimo spowolnienia gospodarczego, nadal dysponowały szeregiem ofert pracy, z których H. M. mogłaby skorzystać. Każda zdrowa osoba w średnim wieku, przy właściwym zaangażowaniu w poszukiwanie pracy mogła i obecnie może znaleźć zatrudnienie. Zdaniem Sądu H. M. miała możliwość znalezienia pracy, choćby fizycznej. Jakkolwiek praca taka nie odpowiadałaby być może aspiracjom powódki, która naiwnie liczyła na ponowne zatrudnienie w Urzędzie Miejskim w S., to jednak umożliwiłaby osiągnięcie stałych dochodów, biorąc pod uwagę, że cały ciężar utrzymania rodziny ciążył na pozwanym, albowiem od grudnia to on utrzymuje trójkę ich uczących się i obecnie pełnoletnich dzieci. Powódka takich możliwości nie wykorzystywała i żądała finansowania jej utrzymania przez pozwanego. Małżonek sprawny życiowo i zdrowotnie powinien w pierwszym rzędzie starać się wykorzystywać własne możliwości samodzielnego utrzymania, a dopiero potem liczyć na pomoc alimentacyjną drugiego małżonka. Zdaniem Sądu wykazanie operatywności i dyspozycyjności był atutem powódki dla zmiany jej sytuacji materialnej, którą H. M. wydaje się nie była wcale zainteresowana. Powódka scedowała na pozwanego obowiązek utrzymania trojga ich uczących się dzieci, obowiązek utrzymania mieszkania które zajmuje.

Również bez skrupułów wykorzystywała środki, jakie pozwany przekazywał w okresie objętym pozwem ich córce na jej i córki utrzymanie oraz unikała podjęcia pracy zarobkowej.

Twierdzenia powódki jakoby nie starała się wcześniej o pracę, gdyż myślała, że dostanie ponownie ofertę zatrudnienia w Urzędzie Miejskim w S., świadczą zdaniem Sądu o jej niechęci do podjęcia pracy i braku zaangażowania w jej poszukiwanie.

Powódka powoływała się wprawdzie na zły stan swojego zdrowia (przebyta operacja kolana), jednak nie wykazała, aby wyłączona była z zatrudnienia i miała ograniczoną ze względów zdrowotnych możliwość zarobkowania, w szczególności nie przedstawiła stosownego orzeczenia ustalającego jej niepełnosprawność. Ponieważ nie miała przeciwwskazań zdrowotnych do podjęcia pracy, jej bezczynność zawodową należy uznać za nieusprawiedliwioną.

W toku niniejszej sprawy powódka twierdziła, że pieniądze jakie wypłaciła z konta w lipcu 2011 roku w kwocie 105 000 zł wystarczyły jej na bieżące utrzymanie do czerwca 2012 roku, po czym w październiku 2012 roku podjęła środki z polisy w kwocie około 40 000 zł. Sąd dziwi postawą powódki, która w owym czasie, będąc bezrobotna, w obliczu konfliktu z mężem i braku z jego strony comiesięcznego wsparcia w kwocie 7000- 8000 zł nie poczyniła żadnych oszczędności, wydając na swoje i domu utrzymanie kwotę rzędu 8700 zł miesięcznie. Powódka twierdziła, że kwotę 105 000 zł przeznaczyła w w/w okresie na swoje i dzieci utrzymanie oraz na remont mieszkania, podczas gdy z zeznań pozwanego wynika, że to on utrzymywał dzieci, a remont przeprowadzony został przed lipcem 2011 roku, a więc przed podjęciem przez powódkę środków w kwocie 105 000 zł. Wskazać też należy, iż powódka na poparcie swoich twierdzeń odnośnie sfinansowania remontu mieszkania nie przedłożyła jakichkolwiek dowodów, w szczególności faktur dotyczących zakupu materiałów potrzebnych do przeprowadzenia prac remontowych. Ponadto nawet gdyby przyjąć, że powódka w okresie od maja 2011 roku do lipca 2012 roku wydała kwotę nawet 50.000 zł na remont mieszkania to do jej dyspozycji nadal pozostawała kwota 55.000 zł, która zdaniem Sądu była kwotą wystarczającą, na pokrycie wydatków związanych z utrzymaniem powódki w okresie od stycznia do prawomocnego zakończenia sprawy rozwodowej, tj. kwietnia 2013 roku ($55\ 000 : 16 \text{ miesięcy} = 3437,50 \text{ zł}$).

Odnosząc się natomiast do przedstawionych przez powódkę w pozwie jej potrzeb Sąd pragnie przy okazji wskazać, że część z nich, nie mieści się w kategorii potrzeb niezbędnych, związanych z utrzymaniem, tj. na przykład koszty utrzymania samochodu (ubezpieczenie, przegląd, naprawa klimatyzacji, wymiana tłumika i oleju, zakup benzyny) oceniane przez powódkę na kwotę ok. 340 zł miesięcznie. Zresztą skoro powódka twierdzi, że takie koszty ponosi to trudno przyjąć, że nie posiadała własnych środków na swoje utrzymanie.

Zważywszy na powyższe okoliczności Sądu uznał, że brak jest podstaw do uwzględnienia roszczenia powódki i w związku z tym powództwo jako nieuzasadnione oddalił, o czym orzekł jak w punkcie I wyroku.

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art. 102 kpc. (punkt II wyroku).